

1 LOUPEŽ VE STAROŽITNICTVÍ

2

3 *Napínavé příběhy byly známé i v dalekém*
4 *Japonsku. Oblíbeným hrdinou se stal Ooka.*
5 *Kolem skutečné postavy vznikla legenda o*
6 *spravedlivém soudci, která se stala útěchou pro*
7 *obyčejné lidi v dobách, kdy vládli japonští rytíři,*
8 *samurajové. Chloubou každého samuraje byla*
9 *dvojice mečů, jeden dlouhý, druhý krátký.*

10

11 I stalo se, že se jednoho dne přistěhoval z císařského města Kjóta starožitník.
12 Otevřel si krámk v ulici U Šesti stromů. Aby ukázal, že není jen tak někdo,
13 vyprávěl každému, že má sbírku vzácných mečů. (...) Věřte tomu nebo ne, jednu
14 takovou vzácnou zbraň starožitník od Šesti stromů ve své sbírce skutečně měl.
15 Byl to právě meč od proslulého Masamuneho.

16 Slovo dalo slovo a lidé v okolí si vyprávěli o pokladu, který skrýval jinak
17 skromný starožitníkův krámk. Pověst se zanedlouho rozšířila po celém městě a
18 o vzácném meči si povídali i pocestní, když nocovali v malých zájezdních
19 hostincích. V jednom z nich, v horách Hakone nedaleko velkého jezera, zaslechl
20 vyprávění o vzácném meči i bývalý edský lupič Joširo. (...)

21 Když zaslechl, co si pocestní o starožitníkově pokladu povídají, polkl
22 naprázdno a oči mu žádostivě zasvítily. Joširo totiž nade vše miloval meče. (...)

23 Bylo už hodně pozdě, když starožitníkův sluha zatáhl okenice a zavřel branku.
24 Nastalo ticho. Přerušovalo je jen monotónní šumění tenkého proužku vody
25 v zahradním vodopádu. Občas se ozvalo houkání sovy a zašuměla křídla
26 netopýrů. (...)

27 Joširo se tiše připlížil k oknu a přitiskl k němu ucho. Zevnitř se ozývalo
28 pravidelně starcovo oddechování. Lupič udělal ještě několik opatrných kroků,
29 protáhl se nedovřenými dveřmi na verandu, odkud se vplížil do ložnice. (...)
30 Všechno by bylo šlo jako na drátku, když tu Joširo, zaslepený touhou dostat
31 jedinečnou

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

32 zbraň, zapomněl na všechnu opatrnost a prudkým pohybem porazil podstavec,
33 na němž meč spočíval. Hluk probudil starožitníka, který ostatně měl, jako každý
34 starý člověk, lehké spaní. Když uviděl v ložnici neznámou postavu, chtěl vyskočit.
35 (...) Joširo neztratil duchapřítomnost a zasadil starci ránu pěstí do obličeje. Než
36 se starožitník v bezvědomí skácel k zemi, stačil ještě vykřiknout. Jeho volání
37 proťalo noční ticho jako nůž a dolehlo k uším policejní hlídky, která právě
38 procházela uličkou U Šesti stromů.

39 Strážníci se okamžitě vrhli do domu. Joširo nechal meč mečem, vyběhl na dvůr
40 a přeskočil zeď. Unikl o vlas. (...) Uběhl hodný kus a už si myslel, že je zachráněn,
41 když tu padl do náruče jiné hlídky. Jeho spěch se zdál strážcům zákona
42 podezřelý, a proto ho zadrželi. Důkladně si na něho posvítili policejními
43 lampióny, a co se nestalo – jeden z nich v něm poznal banditu, na jehož hlavu
44 byla už dávno vypsána odměna.

45 Za několik dní klečel Joširo na soudním dvoře před Ookou. (...) Možná že není
46 ještě všechno ztraceno, prolétlo mu hlavou právě ve chvíli, kdy se ho Ooka
47 zeptal. „Jak se jmenuješ?“

48 Joširo užuž chtěl říci své pravé jméno, ale ještě včas se zarazil.

49 „Zentaro, Vaše Milosti,“ zalhal místo toho.

50 „Zen-ta-ro,“ slabikoval hlasitě písař a pilně psal znak za znakem do soudního
51 spisu.

52 „Lže, lže!“ vykřikl jeden ze strážníků. „Jmenuje se Joširo! Poznal jsem ho podle
53 téhle jizvy,“ ukázal na zarudlý šrám táhnoucí se banditovi přes celou pravou tvář.

54 „Je to rozhodně Joširo. (...) Byl to určitě on, kdo se vloupal do starožitnictví
55 v ulici U Šesti stromů a zranil starožitníka,“ tvrdil strážník.

56 „Jsou na to svědci?“ zeptal se Ooka. „Viděl ho tam někdo?“

57 „Ne. Jen starožitník (...).“

58 „Pošlete pro něho!“ přikázal Ooka. (...)

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

59 „Kdo ví, jak to všechno opravdu bylo, ale když se nenajdou svědci, budu tě
60 muset propustit. Nemůžu přece potrestat člověka jen proto, že má stejnou jizvu
61 jak nebezpečný lupič. To by byla divná spravedlnost!“

62 Jen co Ooka domluvil, přivedli do soudní síně zraněného starožitníka. (...)

63 „Je to tento muž, který tě přepadl a způsobil ti zranění?“ ukázal Ooka na
64 obžalovaného.

65 „Těžko říci, Vaše Milosti,“ odpověděl starožitník. „Byl jsem tak rozčilený, že
66 jsem si nevšiml, jak lupič vypadá.“

67 „Nedá se tedy nic dělat,“ pronesl po chvíli přemýšlení s povzdechem Ooka.
68 „Budeme tě, Zentaro, přece jen muset propustit. Kromě toho máš ještě právo na
69 odškodnění za to, že jsi byl neprávem obviněn.“ Ooka vytáhl z váčku čtyři
70 zlaťáky, přehodil je z dlaně do dlaně a ukázal je obžalovanému.

71 „Nastav ruku,“ vyzval ho. (...)

72 Ooka vzal jednu minci do dvou prstů a podržel ji obžalovanému chvíli před
73 očima, teprve potom mu ji pomalu spustil do dlaně. (...)

74 „To pro dnešek stačí. Teď tě propustím a pro zbytek si přijď zítra.“

75 Lupič se uklonil až k zemi a se skloněnou hlavou couval ke dveřím.

76 „Joširo!“ zvolal náhle Ooka.

77 „Prosím, Vaše Milosti?“

78 „Joširo, když ti dám tři zbývající zlaťáky, co s nimi uděláš?“ (...)

79 „Co jiného, než že si za ně koupím krčmu U Úhoře ve Fukugawě, jestli je ještě
80 k mání. Už dlouho na ni mám zálsk,“ odpověděl lupič pohotově.

81 „Hm, to asi půjde těžko,“ poznamenal suše Ooka. „Tomu, kdo je o hlavu
82 kratší, nejsou peníze k ničemu.“

83 „Jak to, Vaše Milosti? Nic jste mi přece nedokázal,“ bránil se lupič.

84 „Nebylo to zapotřebí. Usvědčil ses sám.“

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.